

ΜΝΗΜΕΙΑ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

MONUMENTS AND
ARCHAEOLOGICAL SITES

As written sources testify, there have been organized communities of people in Methoni since the Bronze Age (1900 BC - 1200 BC). Homer (9th century BC) mentions it under the name of Pedasus, while Thucydides (460 BC - 399 BC) mentions it under its present name. Later references are made by Strabo (63 BC - 23 AD) and Pausanias (110 AD - 180 AD).

In the wider area of Methoni there are 16 officially declared archaeological sites and cultural monuments as well as one proclaimed a natural monument.

A monument of the prehistoric era and a submerged settlement of the same period have been identified in a designated marine archaeological site. The former is located on a small island at the entrance to the bay of the city where an altar of the Middle Helladic period with many finds was excavated (1968), the only altar of the Middle Helladic period in Greece. This marine archaeological site includes the ruins of the columns, the remains of the sarcophagi and a sunken settlement, which is located 300 m from the coast, and at a depth of 3.5 to 5.5 m.

The officially declared monuments and archaeological sites of the historical period amount to twelve : [Castle - Kapodistrian School - Early Christian cemetery of Agapios (Agios Onoufrios) - two Venetian wells – Church of Agios Vasilios - Remains of a medieval aqueduct - Agia Marina Island – Church of Agios Nikolaos and three archaeological sites (land and sea)].

There are three more recent monuments: the Stone Arched Bridge, the Neoclassical School of Syggros (Kallias style) and the lighthouse of Sapienza.

Apart from the declared monuments and archaeological sites, **16 other monuments have been recorded which are automatically protected by the applicable archaeological law 3028/2002.**

Indicatively mentioned: (a) an Early Christian cemetery and a large part of a Basilica at a central point of the settlement (there is an archaeological signboard), (b) Old churches of Saint Elias at the location “Kokkinia”, (c) Venetian salt pans at the location “Varka” 1.5 km east of the castle, (d) the island of Sapienza and (e) the small island where the altar of the Middle Helladic period is located.

The listed natural monument is located on the green island of Sapienza, opposite the beach of Methoni and the castle. This is a dense forest of strawberry trees at the center of the island, in which there is a bare area of about two hectares in which a large amount of pollen has accumulated over the years, giving a yellowish-red color to the ground. This area is known as Spartolakka or Spartolakkos.

AFMC (Association of Friends of Methoni’s Castle) has designed and published two guides, one on the sights of the town (entitled ‘A walk in Methoni’) and a second one on the sights around the town (entitled “Cultural and environmental route – 1”). The Guides are available in Greek and English and are posted on the Association’s website (www.methoni-castle.gr).

At various points along these routes we find several of the designated monuments.

Όπως μαρτυρούν γραπτές πηγές, στη Μεθώνη υπήρχαν οργανωμένες κοινότητες ανθρώπων από την εποχή του χαλκού (1900 π.Χ. – 1200 π.Χ.). Ο Όμηρος (9ος αι. π.Χ.) την αναφέρει με το όνομα Πήδασος ενώ ο Θουκυδίδης (460 π.Χ. – 399 π.Χ.) την αναφέρει με το σημερινό της όνομα. Μεταγενέστερες αναφορές υπάρχουν από τον Στράβωνα (63 π.Χ. – 23 μ.Χ) και τον Πausανία (110 μ.Χ. – 180 μ. Χ.).

Στην ευρύτερη περιοχή της Μεθώνης υπάρχουν 16 ανακηρυγμένοι αρχαιολογικοί χώροι και πολιτιστικά μνημεία όπως και ένα ανακηρυγμένο μνημείο της φύσης.

Έχουν εντοπιστεί ένα μνημείο της προϊστορικής εποχής και σε χωροθετημένο θαλάσσιο αρχαιολογικό χώρο βυθισμένος οικισμός της ίδιας χρονικής περιόδου. Το πρώτο βρίσκεται πάνω σε ένα μικρό νησάκι στην είσοδο του όρμου της πόλης όπου έχει ανασκαφεί (1968) βωμός της μεσοελλαδικής εποχής με πολλά ευρήματα, ο μοναδικός βωμός μεσοελλαδικής εποχής στην Ελλάδα. Σ’ αυτόν τον θαλάσσιο αρχαιολογικό χώρο συμπεριλαμβάνονται το ναυάγιο των κίωνων, το ναυάγιο των σαρκοφάγων και ένας βυθισμένος οικισμός, ο οποίος βρίσκεται σε απόσταση 300 μ. από την ακτή, και σε βάθος 3,5 έως 5,5 μ.

Τα ανακηρυγμένα μνημεία και οι αρχαιολογικοί χώροι της ιστορικής περιόδου ανέρχονται σε δώδεκα [Κάστρο – Καποδιστριακό σχολείο – Παλαιοχριστιανικό κοιμητήριο Αγαπίου (Άγιος Ονούφριος) – δύο Φρέατα βενετικών χρόνων – Ι. Ν. Αγίου Βασιλείου – Λείψανα μεσαιωνικού υδραγωγείου – Νήσος Αγία Μαρίνα – Ι. Ν. Αγίου Νικολάου και τρεις αρχαιολογικοί χώροι (χερσαίοι και θαλάσσιοι)].

Τα νεότερα μνημεία είναι τρία: η πέτρινη τοξωτή γέφυρα, το νεοκλασικό σχολείο Συγγρού (τύπου Καλλία) και ο φάρος της Σαπιέντζας.

Εκτός από τα ανακηρυγμένα μνημεία και αρχαιολογικούς χώρους, **έχουν καταγραφεί άλλα 16 μνημεία τα οποία προστατεύονται αυτοδίκαια από τον ισχύοντα αρχαιολογικό νόμο 3028/2002.**

Ενδεικτικά αναφέρονται: (α) Παλαιοχριστιανικό κοιμητήριο και μεγάλο τμήμα Βασιλικής σε κεντρικό σημείο του οικισμού (υπάρχει αρχαιολογική πινακίδα), (β) Παλιοί Ανλιάδες στη θέση «Κοκκινιά», Βενετικές αλυκές στη θέση «Βαρκά» 1,5 χιλ. ανατολικά του κάστρου, (δ) το νησί Σαπιέντζα και (ε) το μικρό νησάκι στο οποίο βρίσκεται ο βωμός της μεσοελλαδικής εποχής.

Το διατηρητέο μνημείο της φύσης βρίσκεται στο καταπράσινο νησί της Σαπιέντζας, απέναντι από την παραλία της Μεθώνης και το κάστρο. Πρόκειται για ένα πυκνό δάσος κουμαριάς στο κέντρο του νησιού μέσα στο οποίο υπάρχει γυμνή έκταση είκοσι περίπου στρεμμάτων, στην οποία έχει συσσωρευτεί με το πέρασμα των χρόνων μεγάλη ποσότητα γύρης, δίνοντας ένα κιτρινοκόκκινο χρώμα στο έδαφος. Η περιοχή αυτή είναι γνωστή με το όνομα Σπαρτόλακκα ή Σπαρτόλακκος.

Ο ΣΦΚΜ έχει σχεδιάσει και εκδώσει δύο περιηγητικούς οδηγούς, έναν για τα αξιοθέατα της πόλης (με τίτλο «Βόλτα στη Μεθώνη») και έναν δεύτερο για τα αξιοθέατα περιμετρικά της πόλης (με τίτλο «Πολιτιστική και περιβαλλοντική διαδρομή - 1»). Οι οδηγοί είναι διαθέσιμοι στην ελληνική και αγγλική γλώσσα και αναρτημένοι στην ιστοσελίδα του Συλλόγου (www.methoni-castle.gr).

Σε διάφορα σημεία αυτών των διαδρομών συναντάμε αρκετά από τα ανακηρυγμένα μνημεία.

ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΕΘΩΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΣΤΡΟ ΜΕΘΩΝΗΣ

Το κάστρο κτίστηκε στο σημείο της αρχαίας ασθenoύς οχύρωσης της πόλης και η σημερινή του μορφή είναι αποτέλεσμα των οχυρωματικών κατασκευών κυρίως των Βενετών (1209-1500 και 1686-1715) και δευτερευόντως των Οθωμανών (1500-1686 και 1715-1828).

Οι Βενετοί κατασκεύασαν τους προμαχώνες, την τάφρο, τη γέφυρα (με ξύλινο δάπεδο), την πύλη εισόδου και κτίρια της καστροπολιτείας. Στους Οθωμανούς αποδίδονται τα λουτρά, το ενδιαμέσο τείχος και ο πύργος του Αγ. Νικολάου (Μπούρτζι). Οι Γάλλοι (1828-1835) έδωσαν στη γέφυρα τη σημερινή της μορφή και προσπάθησαν, ανεπιτυχώς, να ολοκληρώσουν τη διάνοιξη της τάφρου.

Το κάστρο της Μεθώνης είναι ένα πολύπλοκο οχυρωματικό σύνολο κτισμένο στο βραχώδες άκρο της ακτής, με έκταση περίπου 93 στρεμμάτων, ελλειψοειδούς σχήματος και μέγιστη διάμετρο 500 μ. Τα 2/3 του οχυρωματικού συνόλου καταλάμβανε η καστροπολιτεία και το 1/3 η ακρόπολη στη βόρεια πλευρά του προς την ξηρά, όπου υπήρχε η ισχυρή οχύρωση με τους προμαχώνες και την τάφρο.

Στα διάφορα σημεία των οχυρώσεων μπορούμε να δούμε την εξέλιξη της οχυρωματικής τεχνικής στο διάβα των αιώνων. Πύργοι με τοξοθυρίδες, τουφεκιοθυρίδες και συνδυασμό των δύο. Αλλού κανονιοθυρίδες και προμαχώνες, όπως και διπλή τάφρο σε συνδυασμό με ξύλινο δάπεδο, ώστε να μπορεί να καταστρέφεται σε περίπτωση πολιορκίας. Πρόκειται για υπαίθριο μουσείο εξέλιξης της οχυρωματικής τεχνικής.

Στο κάστρο αλλά και στους πύργους του, εσωτερικά και εξωτερικά, έχουν μέχρι σήμερα εντοπιστεί ένα οικόσημο, 16 θυρεοί και 18 λιοντάρια της Βενετίας σε διάφορες στάσεις.

Το κάστρο της Μεθώνης κηρύχτηκε ως διατηρητέο μνημείο το 1922 (ΦΕΚ 28/26-2-1922 και ΦΕΚ 163 /Β/28-3-1985).

*Το φωτισμένο κάστρο.
Φωτογράφος: Μ. Μελετζής*

*The illuminated castle.
Photographer: Men. Meletzis*

*Αεροφωτογραφία από δυτικά, μπροστά ο
εμβληματικός πύργος του Αγίου Νικολάου
(Μπούρτζι).
Φωτογράφος: Δ. Σμυρλής*

*South aerial view, in the front the emblematic
tower of St. Nicolas (Bourtzi)
Photographer: D. Smyrlis*

THE ACROPOLIS OF ANCIENT METHONI AND METHONI CASTLE

The castle was built on the site of the city's weak ancient fortification and its present form is the result of fortification structures put up mainly by the Venetians (1209-1500 and 1686-1715) and secondarily by the Ottomans (1500-1686 and 1715-1828).

The Venetians built the bastions, the moat, the bridge (with its wooden floors), the entrance gate and buildings of the castle town. The baths, the intermediate wall and the tower of Agios Nikolaos (Bourtzi). The French (1828-1835) gave the bridge its present form and tried, without success, to complete the drilling of the moat.

Methoni Castle is a complicated fortification complex built on the rocky edge of the coast, with an area of approximately 22.9 acres, an ellipsoidal shape and maximum diameter of 500 m. Two thirds of the fortification were occupied by the castle city and 1/3 by the citadel on its north side towards the land, where there was the strong fortification with the bastions and the moat.

Various points of the fortifications are a demonstration of the evolution of the fortification technique over the ages. Towers with arrowslits, rifle ports and a combination of the two. Cannon ports and bastions, as well as a double moat combined with wooden flooring, so that it could be destroyed in the event of a siege, can all be seen in different locations. This is an open-air museum of the evolution of the fortification technique.

To this day, a coat of arms, 16 crests and 18 lions of Venice have been identified in the castle and its towers, both indoors and outdoors.

The castle of Methoni was declared a preserved monument in 1922 (Government Gazette 28/26-2-1922 and Government Gazette 163/B/28-3-1985).

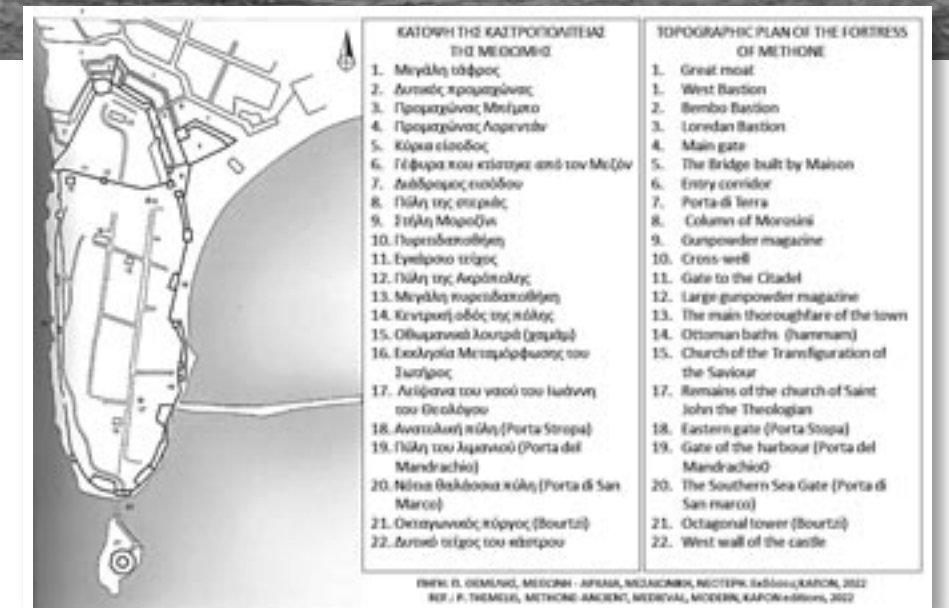

Η νότια πύλη. Φωτογράφος: Ειρ. Ψυχάρη

The south gate. Photographer: Eir. Psichari

*Η ακρόπολη, ο προμαχώνας Λορεντάν και η ανατολική πλευρά της τάφρου.
Φωτογράφος: Ειρ. Ψυχάρη*

*The acropolis, the Loredan Bastion
and the east side of the moat.
Photographer: Eir. Psichari*

Αεροφωτογραφία από δυτικά, το κάστρο,
η πόλη και ο κόλπος της Μεθώνης.
Φωτογράφος: Θ. Δρακοπούλου

South aerial view, the city
and the gulf of Methoni
Photographer: Th. Drakopoulou

ΑΛΛΗΛΟΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τον Ιανουάριο του 1829 σε συνέλευση των κατοίκων της Μεθώνης αποφασίστηκε η ίδρυση σχολείου και συγκεντρώθηκαν συνεισφορές, Ελλήνων και Γάλλων, για την κατασκευή του. Το σχέδιο για την κατασκευή του σχολείου εκπονήθηκε από Γάλλους τεχνικούς του σώματος Μηχανικού και το κτίριο θεμελιώθηκε τον Δεκέμβριο του 1829 σε θέση που υπέδειξε ο Ι. Καποδιστριας κατά την πρώτη του επίσκεψη στη Μεθώνη τον Απρίλιο του ίδιου χρόνου.

Τα εγκαίνια του σχολείου έγιναν τον Αύγουστο του 1830 και λειτούργησε αδιάλειπτα μέχρι το 1938, οπότε εκποιήθηκε μέσω δημοπρασίας και αγοράστηκε από ιδιώτη.

Το 1951 κηρύχτηκε ως διατηρητέο μνημείο και το 2000 απαλλοτριώθηκε υπέρ του Δημοσίου και το 2008 ολοκληρώθηκε η μελέτη αποκατάστασής του από την τότε 26η Ε.Β.Α. (σημερινή Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας).

Το 2016 ολοκληρώθηκε η αποκατάστασή του και είναι διαθέσιμο για πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Το κτίριο κηρύχτηκε ως διατηρητέο μνημείο το 1951 (Φ.Ε.Κ. 33/Β/23-2-1951).

*Ο δάσκαλος με τις μαθήτριες και τους μαθητές (1905).
Φωτογράφος: άγνωστος / αρχείο Τ. Δεμοδού*

*The teacher with the pupils (1905).
Photographer: unknown / T. Demodos archive*

Αρχαιολογική πινακίδα του ανακηρυγμένου διατηρητέου μνημείου.

ΠΗΓΗ: Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας

Archaeological plaque of the declared preserved monument.

SOURCE: Ephorate of Antiquities of Messinia

THE KAPODISTRIAN SCHOOL OF MUTUAL LEARNING

In January 1829, an assembly of the inhabitants of Methoni decided to establish a school and collected contributions, by both Greeks and French, for its construction. The plan for the construction of the school was drawn up by French technicians of the Corps of Engineers and the building was founded in December 1829 at a location indicated by I. Kapodistrias during his first visit to Methoni in April of the same year.

The grant opening of the school took place in August 1830 and operated continuously until 1938, when it was auctioned and bought by a private entity.

In 1951, it was declared a preserved monument and in 2000, it was expropriated in favour of the State, while in 2008, the study of its restoration was completed by the 26th E.V.A. (today's Ephorate of Antiquities of Messinia).

In 2016, its restoration was completed and it is now available for hosting cultural events.

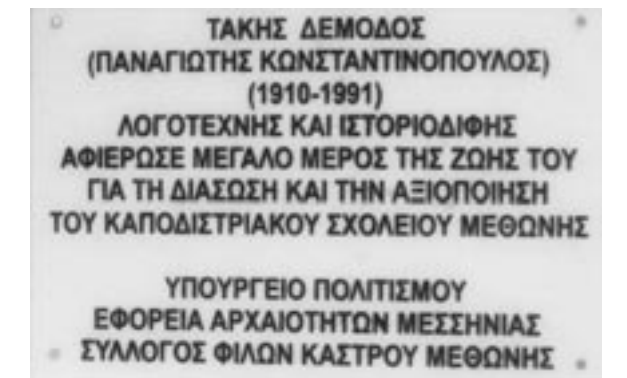
The building was declared a preserved monument in 1951 (Government Gazette. 33/B/23-2-1951).

*Το Αλληλοδιδασκτικό Καποδιστριακό Σχολείο μετά την αποκατάστασή του (1996).
ΠΗΓΗ: Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας*

*The Kapodistrian School of Mutual Learning after its restoration (1996).
SOURCE: Ephorate of Antiquities of Messinia*

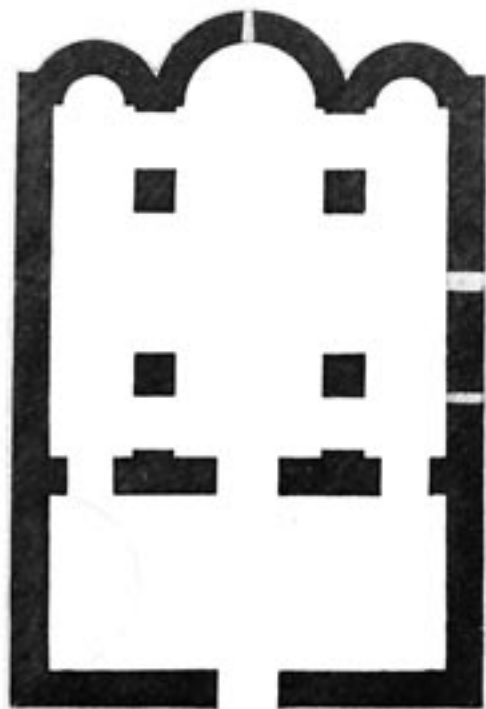
*Τιμητική πλάκα για τον Τ. Δεμοδό, ο οποίος αγωνίστηκε για τη διάσωση και την αποκατάστασή του.
Η πλάκα αποτελεί δωρεά του Συλλόγου Φίλων Κάστρου Μεθώνης.*

Honorary plaque for T. Demodos, who fought for its rescue and restoration. The plaque was donated by the Association of Friends of Methoni's Castle.

ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΛΕΟΥ

Σε απόσταση περίπου 3 χιλ. από τη Μεθώνη (Google maps: 36.83859, 21.72422) βρίσκονται τα ερείπια μεγάλης τρίκλιτης γοθικής εκκλησίας (βασιλικής), πιθανότατα το καθολικό γυναι-
κείας μονής Κιστερκιανών, χτισμένης σε μια κατάφυτη περιοχή, γνωστή ως «παράδεισος της Θε-
στόκου» (viridiano). Η μονή, η οποία ήταν αφιερωμένη στην Παναγία (Santa Maria de Berge),
καταστράφηκε το 1267. Τον 15ο αιώνα στα ερείπια της γοθικής εκκλησίας χτίστηκε μικρότερος
σταυρεπίστεγος ναός αφιερωμένος στον Άγιο Λέοντα, προσκυνητή που πέθανε στη Μεθώνη.
Το μνημείο κηρύχτηκε διατηρητέο το 1962 (ΦΕΚ 35/Β/2-2-1962).

CHURCH OF AGIOS LEON

At a distance of about 3 km from Methoni (Google maps: 36.83859, 21.72422) lie the ruins of a large three-aisled Gothic church (basilica), probably the entirety of a Cistercian catholicon, built in a wooded area known as the "Paradise of the Virgin Mary" (viridiano). The monastery, which was dedi-
cated to the Virgin Mary (Santa Maria de Berge), was destroyed in 1267. In the 15th century, on the ruins of the Gothic church, a smaller cross-vaulted church was built, dedicated to Agios Leon, a pilgrim who died in Methoni.
The monument was declared preserved in 1962 (Government Gazette 35/B/2-2-1962).

Γαλλική Επιστημονική Αποστολή, Μεθώνη 1829
*Κάτοψη του ναού του Αγίου Λέοντος στην Παλαιομεθώνη. Στον ίδιο χώρο βρισκόταν
παλαιότερα η Κιστερκιανή μονή Santa Maria del Viridario.*

French Scientific Mission, Methoni 1829
*View of the church of Agios Leon in Paleomethoni. The Cistercian monastery of Santa
Maria del Viridario was previously built in the same area.*

*Σχέδιο Γαλλικής Επιστημονικής
Αποστολής (1829).*

Expédition de Morée (1829).

*Νότια πλευρά του κτίσματος (εξωτερικά).
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος*

*Southern side of the building (exterior).
Photographer: Ant. Tsirigos*

*Νότια πλευρά του κτίσματος (εσωτερικά).
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος*

*Southern side of the building (interior).
Photographer: Ant. Tsirigos*

ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΑΓΑΠΙΟΥ - ΑΓΙΟΣ ΟΝΟΥΦΡΙΟΣ

Το παλαιοχριστιανικό κοιμητήριο (κατακόμβη) του Αγίου Ονουφρίου (Google maps: 36.84322, 21.70957), λαξευμένο σε πέτρωμα πωρόλιθου, μοναδικό στο είδος του σε ολόκληρη την Πελοπόννησο και παρόμοιο με εκείνο της Μήλου, βρίσκεται σε πλαγιά του βουνού του Αγίου Νικολάου, βόρεια της Μεθώνης, σε απόσταση 3 χιλ., κοντά στην εκκλησία του Αγ. Αθανασίου. Ιδρύθηκε τον 3ο ή τον 4ο αιώνα και ήταν σε χρήση ως τον 6ο αιώνα, ενώ πολύ αργότερα (12ο-13ο αιώνα) ο χώρος του χρησιμοποιήθηκε ως ασκητήριο και τοιχογραφήθηκε.

Το παλαιοχριστιανικό κοιμητήριο είναι λαξευμένο στον βράχο, αποτελείται από έξι θαλάμους και περικλείει αφενός αρκοσόλια, που ανοίγονται στις παρειές των θαλάμων και αφετέρου λακκοειδείς τάφους που έχουν σκαφτεί επί του εδάφους.

Τα τοιχώματα καλύπτονταν αρχικά με τοιχογραφίες, ελάχιστα δείγματα των οποίων είναι σήμερα ορατά.

Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό μνημείο, το οποίο ανέσκαψε ο αείμνηστος καθηγητής Δημ. Πάλλας το 1967, που αφέθηκε χωρίς προστασία, με αποτέλεσμα να καταστραφούν οι τοιχογραφίες.

Ανακηρύχτηκε ως διατηρητέο μνημείο το 1962 (ΦΕΚ 35/Β/2-2-1962).

Σπήλαιο κοντά στη Μεθώνη (γαλλική επιστημονική αποστολή, σχέδιο του Bory de Saint-Vincent).

Cave near Methoni (French scientific expedition, drawing by Bory de Saint-Vincent).

Λακκοειδείς τάφοι και αρκοσόλια.

Φωτογραφία: Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας

Pit graves and arcosolia.

Photo: Ephorate of Antiquities of Messinia

EARLY CHRISTIAN CEMETERY OF AGAPIOS - AGIOS ONOUFRIOS

The early Christian cemetery (catacomb) of Agios Onoufrios (Google maps: 36.84322, 21.70957), carved in limestone rock, one-of-a-kind throughout the Peloponnese and similar to that of Milos, is located on a slope of the mountain of Agios Nikolaos, north of Methoni, at a distance of 3 km, near the church of Agios Athanasios. It was founded in the 3rd or 4th century and was in use until the 6th century, while much later (12th-13th century) its area was used as a hermitage and murals were painted.

The early Christian cemetery is carved into the rock, it consists of six chambers and encloses arcosolia, which open on the sides of the chambers, as well as pit tombs that have been dug on the ground.

The walls were originally covered with frescoes, few samples of which are visible today.

This is a very important monument, which was excavated by the late Professor Dim. Pallas in 1967, and was left without protection, resulting in the destruction of the frescoes.

It was declared a preserved monument in 1962 (Government Gazette 35/B/2-2-1962).

*Η είσοδος του κοιμητηρίου
χαμηλά στην πλαγιά του βουνού.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The entrance of the cemetery
low on the mountainside.
Photographer: Men. Meletzis*

Λακκοειδείς τάφοι.

Φωτογραφία:

Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας

Pit graves.

Photo: Ephorate of

Antiquities of Messinia

ΦΡΕΑΤΑ ΒΕΝΕΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Στην πλατεία Συγγρού και στην είσοδο της πόλης υπάρχουν δύο φρέατα τα οποία αποδίδονται στη δεύτερη βενετοκρατία (1686-1715). Η διάμετρος των φρεάτων είναι 2,60 μ. και είναι κατασκευασμένα από πωρόλιθους τετράγωνους στο κάθετο κυλινδρικό μέρος τους και λαξευμένους σε μορφή κυκλικού τομέα στο χεῖλος τους.

Η βάση τους αποτελείται από τρεις κυκλικές βαθμίδες κατασκευασμένες από ψαμμιτόλιθους, η μεγαλύτερη από τις οποίες έχει διάμετρο 3,10 μ. Πάνω σ' αυτήν τη διάμετρο έχουν τοποθετηθεί δύο μικρά κανόνια τα οποία προέρχονται από το κάστρο. Τα φρέατα κηρύχθηκαν ως μνημεία το 1964 (ΦΕΚ 239/Β/30-6-1964).

WELLS OF VENETIAN TIMES

At Syngrou Square and at the entrance of the city there are two wells which are attributed to the second Venetian rule (1686-1715). The diameter of the wells is 2.60 m. and they are made of square slabs of limestone in their vertical cylindrical part and carved in the form of a cyclical section on their rim.

Their base consists of three circular tiers made of sandstone, the largest of which has a diameter of 3.10 m. On this diameter two small cannons from the castle have been adjusted.

The wells were declared monuments in 1964 (Government Gazette 239/B/30-6-1964).

Το πηγάδι στην είσοδο της Μεθώνης (περιοχή Λιμαρίζι). Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος

The well at the entrance of Methoni (Limarizi area). Photographer: Ant. Tsirigos

Το πηγάδι της πλατείας Συγγρού. Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος

The well of Syngrou Square. Photographer: Ant. Tsirigos

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΜΕΘΩΝΗΣ

Το 1976 ο οικισμός της Μεθώνης ανακηρύχτηκε ως αρχαίο μνημείο οικιστικού συνόλου για τρεις λόγους: (α) αποτελεί έναν από τους πρώτους μετεπαναστατικούς οικισμούς που συγκροτήθηκε βάσει σχεδίου, (β) διασώζει τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά του 19ου αιώνα και (γ) αποτελεί το αρμόζον περιβάλλον του μεσαιωνικού φρουρίου.

“Χαρακτηρίζομεν την Μεθώνην ως παραδοσιακόν οικισμόν, καθ’ όσον αύτη αποτελεί ένα εκ των πρώτων μετεπαναστατικών συγκεκριοτημένων επί τη βάσει σχεδίου οικισμών, αφ’ ετέρου δε μη υποστάσα έκτοτε σημαντικάς αλλοιώσεις, διασώζει τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά των οικοδομών της νοτίας Πελοποννήσου, κατά τον παρελθόντα αιώνα και αποτελεί το αρμόζον περιβάλλον του μεσαιωνικού φρουρίου, το οποίον υψούται εις την νοτιοδυτικίν άκρην της”.

Κηρύχτηκε ως διατηρητέος οικισμός το 1976 (ΦΕΚ/1289/Β/20-1-1976).

*Η αρμονική σύζευξη του κάστρου και του οικισμού.
Φωτογράφος: Δημ. Σμυρλής*

*The harmonious coupling of the castle and the settlement.
Photographer: Dim. Smyrlis*

METHONI TRADITIONAL SETTLEMENT

In 1976, the settlement of Methoni was declared an ancient monument of a residential complex for three reasons: (a) it is one of the first post-revolutionary settlements that was established based on a plan, (b) its architectural features dating to the 19th century are preserved and (c) it is the appropriate environment of the medieval fortress.

"We characterise Methoni as a traditional settlement, since it is one of the first post-revolutionary settlements built on the basis of a plan, on the other hand, it has not undergone significant changes since then, the architectural characteristics of the buildings of the southern Peloponnese are preserved, in the course of the past century and is the appropriate environment of the medieval fortress, which rises on its southwestern end".

It was declared a preserved settlement in 1976 (Government Gazette/1829/B/20-1-1976).

Ο οικισμός και το κάστρο, λήψη από το προαύλιο του Αηλιά.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος

The settlement and the castle, photograph taken from the
courtyard of Aelias. Photographer: Ant. Tsirigos

Το πρώτο πολεοδομικό σχέδιο του νεοελληνικού κράτους. Εκπονήθηκε από Γάλλους μηχανικούς το 1829 και φέρει την αρίθμηση Νο1 και την υπογραφή του Ι. Καποδίστρια.

ΠΗΓΗ: Π. Φουτάκης, Η Μεθώνη και η ιστορία, Η Βενετία και η εξουσία, Εκδόσεις ΚΑΠΟΝ, 2018

The first urban plan of the modern Greek state. It was developed by French engineers in 1829 and bears the numbering No1 and signature of I. Kapodistrias.

SOURCE: P. Foutakis, Methoni and the history, Venice and the power, KAPON editions, 2018

Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΑΓΑΚΙ

Σε απόσταση 2 χιλ. βόρεια της Μεθώνης βρίσκεται ο βυζαντινός ναός του Αγίου Βασιλείου (Google maps: 36.84211, 22.71425). Πρόκειται για σταυροειδή εγγεγραμμένο ναό που ανήκει στον λεγόμενο μεταβατικό τύπο, δηλαδή τον συνδυασμό του ελεύθερου σταυρού με την τρίκλιτη τρουλαία βασιλική. Ο ναός είναι λιθόκτιστος με οδοντωτή διακοσμητική ταινία στις κόγχες του τριμερούς ιερού. Τα παράθυρα που ανοίγονται είναι μικρά και ορθογώνια και ο τρούλος υψηλός και κυλινδρικός, ενώ το καμπαναριό αποτελεί νεότερη προσθήκη. Κατασκευάστηκε τον 10ο ή 11ο αιώνα και μικρές δοκιμαστικές τομές που έχουν γίνει στους τοίχους του κυρίως ναού απέδειξαν την ύπαρξη τοιχογραφιών. Σε σχέδιο του 1829-1830 (Γαλλική Επιστημονική Αποστολή) εικονίζονται τοιχογραφίες σε όλη την εσωτερική επιφάνεια του ναού.

Κηρύχτηκε ως μνημείο το 1980 (ΦΕΚ 785/Β/20-8-1980).

*Ο περιβάλλων χώρος του ναού.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The surrounding area of the church.
Photographer: Men. Meletzis*

*Σχέδιο του ναού (Γαλλική Επιστημονική
Αποστολή, 1829-1830).
ΠΗΓΗ: Αρχείο ΣΦΚΜ / Δωρεά Π. Θέμελη*

*Plan of the church (French Scientific
Expedition, 1829-1830).
SOURCE: SFKM Archive / Donation by P. Themelis*

Τομή του ναού με εσωτερικές τοιχογραφίες (Γαλλική Επιστημονική Αποστολή, 1829 -1830)
ΠΗΓΗ: Αρχείο ΣΦΚΜ / Δωρεά Π. Θέμελη

Section of the church with internal frescoes (French Scientific Expedition, 1829 -1830)
SOURCE: SFKM Archive / Donation by P. Themelis

Δοκιμαστική τομή - αποκάλυψη τοιχογραφίας.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής

Test section - revealing a mural.
Photographer: Men. Meletzis

HOLY CHURCH OF AGIOS VASILEIOS ON SITE AGAKI

At a distance of 2 km north of Methoni the Byzantine church of Agios Vasileios is located (Google maps: 36.84211, 22.71425). It is a cross-in-square church belonging to the so-called transitional type, i.e. the combination of the free cross with the three-aisled domed basilica. The temple is stone-built with a serrated decorative band in the niches of the tripartite sanctuary. The windows that can be opened are small and rectangular and the dome is high and cylindrical, while the bell tower is a newer addition. It was constructed in the 10th or 11th century and small test incisions that have been made in the walls of the main church have evidenced the existence of frescoes. A drawing of 1829-1830 (French Scientific Expedition) depicts frescoes throughout the interior surface of the church.

It was declared a monument in 1980 (Government Gazette 785/B/20-8-1980).

Άποψη του Ι.Ν. Αγίου Βασιλείου.
ΠΗΓΗ: Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας

View of the Holy Church of Agios Vasileios
SOURCE: Ephorate of Antiquities of Messinia

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΒΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

Η ανακήρυξη του κάστρου ως μνημείου έγινε το 1922 και το 1985 ανακηρύχτηκε ως αρχαιολογικός χώρος μία ζώνη βόρεια του μνημείου. Το όριο της ζώνης νότια είναι τα τείχη του φρουρίου, ανατολικά και δυτικά η θάλασσα και βόρεια η οδός Ανδρέα Μιαούλη σε όλο το μήκος της και η νοτιή προέκτασή της δυτικά μέχρι τη θάλασσα.

Στη ζώνη αυτή συμπεριλαμβάνονται: η τάφος, το ανατολικό και το δυτικό πρόχωμα, το προτείχισμα μεταξύ των προμαχώνων Bembo και Loredan και η εξωτερική παρειά της τάφρου με τα πρανή της.

Κηρύχτηκε ως αρχαιολογικός χώρος το 1985 (ΦΕΚ 163/Β/28-3-1985).

ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
Νέα Αναζήτηση Συμβουλές Αναζήτησης Πληροφορίες www.culture.gr	
Εκτίμηση Αρχαιολογικού Χώρου και Μνημείου Επιστροφή	
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΟΥ	
• Ονομασία Μνημείου	Αρχαιολογικός Χώρος Μεθώνης
• Περι Ενότητα / Δήμος / Απορ. Ενότητα / Κοινότητα / Οικισμός	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ / ΠΥΛΟΥ - ΝΕΣΤΟΡΟΣ / ΜΕΘΩΝΗΣ / Μεθώνης / Μεθώνη
• Θύση	Μπροστά από το Κάστρο της Μεθώνης
• Τύπος Κήρυξης	αρχαιολογικός χώρος
• Είδος Μνημείου	Αμυντικά Συγκροτήματα, Αρχαιολογικές Θάλακες, Κάστρα / Φρούρια
• Χρονική Περίοδος	Βυζαντινή/Μεταβυζαντινή
• Αρχαία/Ιστορική Ονομασία	
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	
• Φορέας Προστασίας	• Έδρα Φορέα Προστασίας
26η ΕΒΑ	Καλαμάτα
• Καθεστώς Ιδιοκτησίας	• Σημειώσεις σχετικά με την Προστασία
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
• Παρατηρήσεις	Βλ. και δελτία: Ολοκλήρωση Αρχαιολογικός Χώρος Όρμου Μεθώνης.
• Τελευταία Ενημέρωση	17-12-2004
ΚΙΝΗΣΕΙΣ	
• Αριθμός Υπουργικής Απόφασης, Αριθμός ΦΕΚ	ΥΑΥΤΠΕ/Φ20/Σ/1584/15-2-1985, ΦΕΚ 163/Β/28-3-1985

Καρτέλα καταχώρισης του αρχαιολογικού χώρου.
ΠΗΓΗ: ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ / ΥΠΠΟΑ

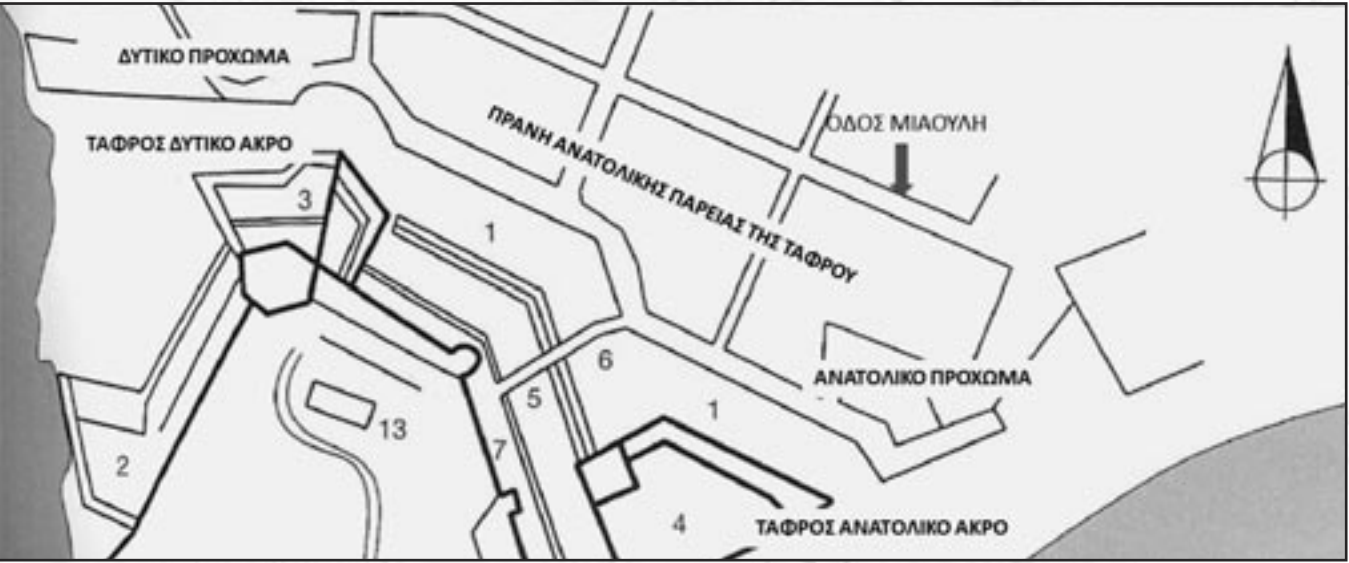
Registration card of the archaeological site.
SOURCE: PERMANENT LIST OF MONUMENTS & ARCHAEOLOGICAL SITES / MINISTRY OF CULTURE

ARCHAEOLOGICAL SITE NORTH OF THE CASTLE

The declaration of the castle as a monument took place in 1922 and in 1985 it was declared as an archaeological site one zone north of the monument. The zone's limits to the South are delineated by the walls of the fortress, to the East and West by the seashore, while Andreas Miaoulis Street is its limit to the West, throughout its entire length and imaginary extension into the sea.

This zone includes: the moat, the eastern and western embankments, the advanced fortification between the Bembo and Loredan bastions and the outer side of the moat with its slopes.

It was declared an archaeological site in 1985 (Government Gazette 163/B/28-3-1985).

Απόσπασμα σχεδίου κάτοψης του κάστρου, 2022.
ΠΗΓΗ: ΜΕΘΩΝΗ, Π. ΘΕΜΕΛΗΣ, Εκδόσεις Καπόν

Excerpt of the castle's floor plan, 2022.
SOURCE: METHONI, P. THEMELIS, KAPON Publications

ΛΕΙΨΑΝΑ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΥ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ

Στην ανατολική πλευρά του όρμου της Μεθώνης, λίγα μέτρα από το σημείο εκβολής του χειμάρρου που διασχίζει την πόλη και μέχρι το camping, είναι ορατά λείψανα πύλινου αγωγού ύδρευσης, εγκαβωτισμένου σε λίθινη κατασκευή.

Σε γκραβούρα του 1714 διακρίνονται οι πυλώνες ανύψωσης του νερού μπροστά από τις αλυκές της Μεθώνης.

Η πηγή του νερού βρισκόταν στην πλευρά μικρού λόφου κοντά στην ακτή, στη θέση «βρυσούλες». Ο χώρος της πηγής ήταν αγαπημένος προορισμός ημερήσιων εκδρομών των σχολείων της Μεθώνης τη δεκαετία του 1960.

Κατά τη διάρκεια της κατασκευής του χώρου στάθμευσης και των κτιρίων της ΕΦΑΜΕΣ εντοπίστηκαν λείψανα υδραγωγείου στον αρχαιολογικό χώρο βόρεια του κάστρου, τα οποία δεν έχουν ταυτοποιηθεί. Πιθανότατα πρόκειται για το ίδιο υδραγωγείο.

Βρίσκεται στον αιγιαλό του ενάλιου αρχαιολογικού χώρου του όρμου της Μεθώνης (ΦΕΚ 212/Β/2-4-1996).

REMAINS OF A MEDIEVAL AQUEDUCT

On the east side of the bay of Methoni, a few metres from the point of the mouth of the stream that crosses the city and up to the camping site, there are visible remains of a clay water pipe, encased in a stone structure.

In an engraving of 1714, the pillars for lifting the water in front of the salinas of Methoni can be seen.

The water spring was located on the side of a small hill near the coast, at the site "vrysoules". The area of the spring was a popular destination for day trips by the schools of Methoni in the 1960s.

During the construction of the parking lot and the buildings of the Ephorate of Antiquities of Messinia, remains of an aqueduct were found at the archaeological site north of the castle, which have not been identified. Most likely it is the same aqueduct.

It is located on the seashore of the seaside archaeological site of the bay of Methoni (Government Gazette 212/B/2-4-1996).

*Η διαδρομή του αγωγού κατά μήκος της ακτής.
Φωτογράφος: Α. Τσιρίγος*

*The route of the pipeline along the coast.
Photographer: A. Tsirigos*

*Εγκαβωτισμένος πύλινος αγωγός.
Φωτογράφος: Α. Τσιρίγος*

*Encased clay pipe.
Photographer: A. Tsirigos*

*Γκραβούρα του 1714,
διακρίνονται οι αποθήκες των
αλυκών και οι πυλώνες
ανύψωσης του νερού
(με την ένδειξη L).
ΠΗΓΗ: Raffaello Savonarola: Univer-
sus terrarum orbis*

*Engraving of 1714, the storages
of the salinas and the pillars for
raising the water (marked L).
SOURCE: Raffaello Savonarola:
Universus terrarum orbis*

ΧΕΡΣΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΙΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ (ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ)

Στην ανατολική ακτή της νησίδας Μεγάλο Νησακούλι υπάρχουν λείψανα κτισμάτων των μεταβυζαντινών χρόνων, πηγάδι με γλυφό νερό, προϊστορικά όστρακα και λίθινα εργαλεία.

Στο ψηλότερο σημείο του ακρωτηρίου, το οποίο σχηματίζεται στα νότια της Λίμνης του Παπά, στη θέση «Πυργάκι», σώζεται φρυκτωρία σε ύψος 2,5 μ., χρονολογούμενη στους πρώιμους βυζαντινούς χρόνους. Ο χώρος είναι διάσπαρτος από όστρακα κεραμικής προηγούμενων περιόδων (προϊστορικά, ελληνιστικά και ρωμαϊκά).

Η περιοχή κηρύχθηκε ως ενάλιος αρχαιολογικός χώρος το 2001 (ΦΕΚ 876/Β/9-7-2001).

BOTH LAND AND SEASIDE ARCHAEOLOGICAL SITE IN THE AREA OF LIMNI TOU PAPA (PRIEST’S LAKE)

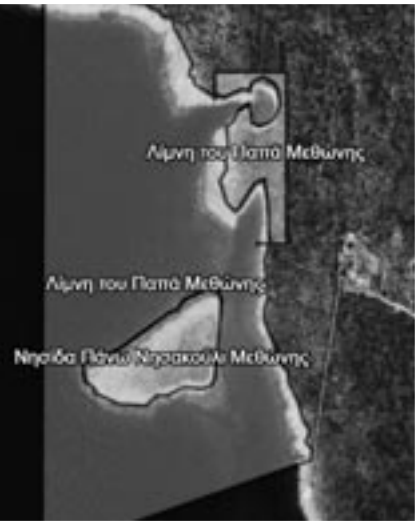
On the east coast of Megalo Nisakouli islet there are remains of buildings of the post-Byzantine period, a well with brackish water, prehistoric sea shells and stone tools.

At the highest point of the cape, which is formed south of “Limni tou Papa” (Priest’s Lake), on site "Pyrgaki", a phryctoria is preserved at a height of 2.5 m., dating back to early Byzantine times. The site is scattered with ostraca pottery shards of times past (prehistoric, Hellenistic and Roman).

The area was declared an underwater archaeological site in 2001 (Government Gazette 876/B/9-7-2001).

Τα όρια της περιοχής του αρχαιολογικού χώρου.
ΠΗΓΗ: ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΗΡΥΓΜΕΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

The limits of the archaeological site area.
SOURCE: PERMANENT LIST OF DESIGNATED ARCHAEOLOGICAL SITES AND MONUMENTS OF GREECE

Η φρυκτωρία στη θέση «Πυργάκι».
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής

The phryctoria on site "Pyrgaki".
Photographer: Men. Meletzis

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ – ΧΕΡΣΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΙΟΣ

Το μικρό νησί των Μεσσηνιακών Οινουσσών Αγία Μαρίνα, μεταξύ της Σαπιέντζας και της Σχίζας, όπως και μία θαλάσσια περιοχή στην ανατολική ακτή του νησιού έχουν κηρυχτεί ως αρχαιολογικοί χώροι.

Στη θάλασσα και τον αιγιαλό έχει εντοπιστεί αρχαίο ναυάγιο Ελληνιστικών χρόνων και οικιστικά λείψανα φρεάτων και τάφων πρώιμων Βυζαντινών χρόνων, τόσο στη θάλασσα όσο και στον αιγιαλό.

Στο νησί εντοπίζονται διάσπαρτα ίχνη κατοίκησης υστερορωμαϊκών και βυζαντινών χρόνων. Στον αιγιαλό παρατηρούνται φρέατα, κιβωτιόσχημοι τάφοι και δεξαμενές, κατάλοιπα μεγάλου οικισμού, ο οποίος επεκτείνεται στο εσωτερικό του νησιού (ανατολικά και βορειοανατολικά). Παρατηρείται, επίσης, διάσπαρτη κεραμική των πρώιμων βυζαντινών και μεταγενέστερων χρόνων.

Ο Ι.Ν. της Αγίας Μαρίνας έχει χτιστεί πάνω στα ερείπια παλαιότερου ναού από τον οποίο σώζεται η αψίδα του βόρειου κλίτους. Οι περιοχές κηρύχθηκαν ως αρχαιολογικοί χώροι το 1996 και το 2001 (ΦΕΚ 87/Β/29-1-1996 και ΦΕΚ 1004/Β/1-8-2001).

ARCHAEOLOGICAL SITE OF AGIA MARINA – BOTH LAND AND SEASIDE

The small island of Agia Marina in Messinian Oinousses, between Sapientza and Schiza, as well as a sea area on the east coast of the island have been declared archaeological sites.

An ancient shipwreck of Hellenistic times and settlement remains of wells and tombs of early Byzantine times have been found both in the sea and on the seashore.

On the island, there are scattered traces of habitation of late Roman and Byzantine times. On the seashore there are wells, box-shaped tombs and cisterns, remains of a large settlement, which extends to the interior of the island (east and northeast). There is also scattered pottery of early Byzantine and later times.

The holy church of Agia Marina has been built on the ruins of an older church from which the arch of the north aisle is preserved.

The areas were declared archaeological sites in 1996 and 2001 (Government Gazette 87/B/29-1-1996 and Government Gazette 1004/B/1-8-2001).

*Ο Ι.Ν. της Αγίας Μαρίνας.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The Holy Church of Agia Marina.
Photographer: Men. Meletzis*

*Τα όρια της περιοχής του αρχαιολογικού χώρου.
ΠΗΓΗ: ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΗΡΥΓΜΕΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ*

*The limits of the archaeological site area.
SOURCE: PERMANENT LIST OF DESIGNATED ARCHAEOLOGICAL SITES AND MONUMENTS OF GREECE*

*Το βόρειο κλίτος του παλαιότερου ναού.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The northern aisle of the older church.
Photographer: Men. Meletzis*

ΤΟΞΩΤΗ ΠΕΤΡΙΝΗ ΓΕΦΥΡΑ

Η τοξοειδής γέφυρα χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο και ως έργο τέχνης, διότι αποτελεί αξιόλογο δείγμα τεχνικής κατασκευής γεφυριών των αρχών του 20ού αιώνα. Βρίσκεται σε αρμονία με το ευρύτερο φυσικό περιβάλλον, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του ιστορικού ιστού της πόλης της Μεθώνης και είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ανάπτυξη της επικοινωνίας της ευρύτερης περιοχής.

Στα Γ.Α.Κ. του Ν. Μεσσηνίας εντοπίστηκε τεκμήριο από το οποίο αποδεικνύεται ότι το γεφύρι κτίστηκε το 1862 από τον εργολάβο Χαρ. Χαριτόπουλο, κατόπιν απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Μεθώνης.

Η τοξοειδής γέφυρα κηρύχτηκε ως μνημείο το 2001 (ΦΕΚ 1351/Β/17-10-2001).

*Η γέφυρα σε φωτογραφία
τη δεκαετία του 1920.
Φωτογράφος: άγνωστος*

*The bridge photographed in
the 1920s.
Photographer: unknown*

ARCHED STONE BRIDGE

The arched bridge was characterised a historical preserved monument and a work of art, since it is a remarkable example of a bridge construction technique of the early 20th century. It is in harmony with the broader natural environment, an integral part of the historical fabric of the town of Methoni and it is inextricably linked to the development of communications in the wider region.

In the General State Archives of the Prefecture of Messinia a document was found proving that the bridge was built in 1862 by contractor Char. Charitopoulos, following a decision by the Municipal Council of Methoni.

The arched bridge was declared a monument in 2001 (Government Gazette 1351/B/17-10-2001).

*Πρόσφατη φωτογραφία της γέφυρας.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος*

*Recent photo of the bridge.
Photographer: Ant. Tsirigos*

ΕΝΑΛΙΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΟΡΜΟΥ ΜΕΘΩΝΗΣ

Ο εκτεταμένος ενάλιος αρχαιολογικός χώρος καλύπτει μεγάλη θαλάσσια επιφάνεια του όρμου της Μεθώνης, εκτεταμένη θαλάσσια ζώνη περιμετρικά του κάστρου και παρόμοια ζώνη της δυτικής ακτής, η οποία εκτείνεται μέχρι τον ενάλιο χώρο της Λίμνης του Παπά. Στον ίδιο χώρο έχει ενταχθεί και θαλάσσια περιοχή του ακρωτηρίου «Σπίθα» της νησιού Σαπιέντζα.

Στον χώρο εντοπίζονται: ο καταποντισμένος μεσοελλαδικός οικισμός, αρχαίος και μεσαιωνικός λιμενοβραχίονας, κατάλοιπα ξύλινης πασσαλόπηκτης προβλήτας, ναυάγια μεσαιωνικών χρόνων (Κίονες και Σαρκοφάγοι), παράλιος χτιστός αγωγός νερού και διάσπαρτα αρχαιολογικά ευρήματα.

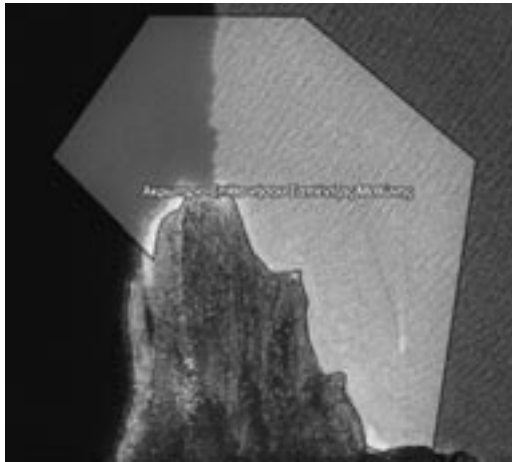
Το 2013 εκδόθηκε το Φ.Ε.Κ. 2489/3-10-2013 στο οποίο προβλέπεται η ίδρυση Ενόλιου Επισκέψιμου Αρχαιολογικού χώρου στη Μεθώνη, αλλά η απόφαση δεν έχει πραγματοποιηθεί.

Η θαλάσσια περιοχή είναι κηρυγμένη ως ενάλιος αρχαιολογικός χώρος (ΦΕΚ 212/Β/2-4-1996, ΦΕΚ 1182/16-11-1998 και ΦΕΚ 183/Β/20-2-2002).

Τα όρια της περιοχής του ενάλιου αρχαιολογικού χώρου του όρμου και της δυτικής ακτής.

The limits of the seaside archaeological area of the bay and the west coast.

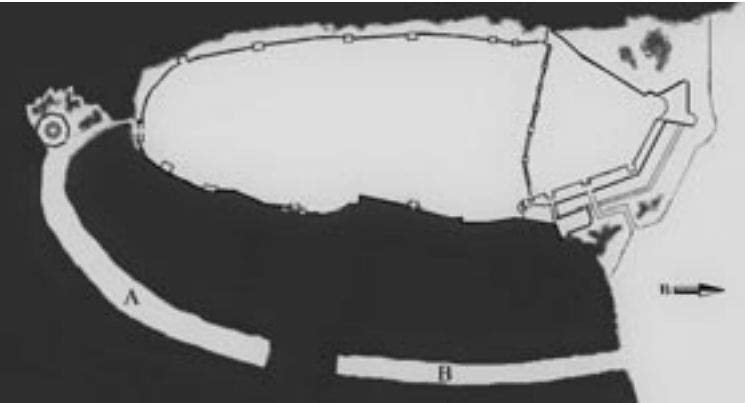
Τα όρια της περιοχής του ενάλιου αρχαιολογικού χώρου περιμετρικά του ακρωτηρίου «Σπίθα» του νησιού Σαπιέντζα.

The limits of the area of the seaside archaeological site surrounding cape "Spitha" of the island of Sapienza.

Οι δύο βενετσιάνικες προβλίτες, δεξιά στο σχέδιο η ξύλινη.

ΠΗΓΗ: Άρθρο Παν. Φουτάκη στο περιοδικό EXPEDITION/Fall-Winter 2021/Vol. 63, No 3

The two Venetian piers, the wooden one on the drawing's right hand side. SOURCE: Article by Pan. Foutakis in EXPEDITION magazine/Fall-Winter 2021/Vol. 63, No. 3

SEASIDE ARCHAEOLOGICAL SITE OF METHONI BAY

The extensive seaside archaeological area covers a large sea surface of the bay of Methoni, an extensive sea area around the castle and a similar zone of the western coast, which extends to the seaside area of the “Limni tou Papa” (Priest’s Lake). The marine area of Cape "Spitha" of the island of Sapienza has been included in the same area.

The area includes: the submerged Middle Helladic settlement, the ancient and medieval jetty, remains of a timber pier, medieval shipwrecks (Columns and Sarcophagi), built coastal water pipe and scattered archaeological findings.

In 2013, Government Gazette 2489/3-10-2013 was issued, which provides for the establishment of a Visited Seaside Archaeological site in Methoni, but the decision has not been implemented.

The marine area has been declared a seaside archaeological site (Government Gazette 212/B/2-4-1996, Government Gazette 1182/16-11-1998 and Government Gazette 183/B/20-2-2002).

Λείψανα της πασσαλόπηκτης βενετσιάνικης προβλήτας. (Πάνω)
Ναυάγιο σαρκοφάγων, ακρωτήριο «Σπίθα», Σαπιέντζα. (Μέση)
Ναυάγιο κίωνων, ακρωτήριο «Σπίθα», Σαπιέντζα. (Κάτω)

ΠΗΓΗ: Άρθρο Παν. Φουτάκη στο περιοδικό EXPEDITION/
Fall-Winter 2021/Vol. 63, No 3

Remains of the Venetian timber pier. (Above)
Sarcophagi wreck, Cape "Spitha", Sapienza. (In the middle)
Column wreck, Cape "Spitha", Sapienza. (Down)

SOURCE: Article by Pan. Foutakis in
EXPEDITION magazine/Fall-Winter 2021/Vol. 63, No. 3

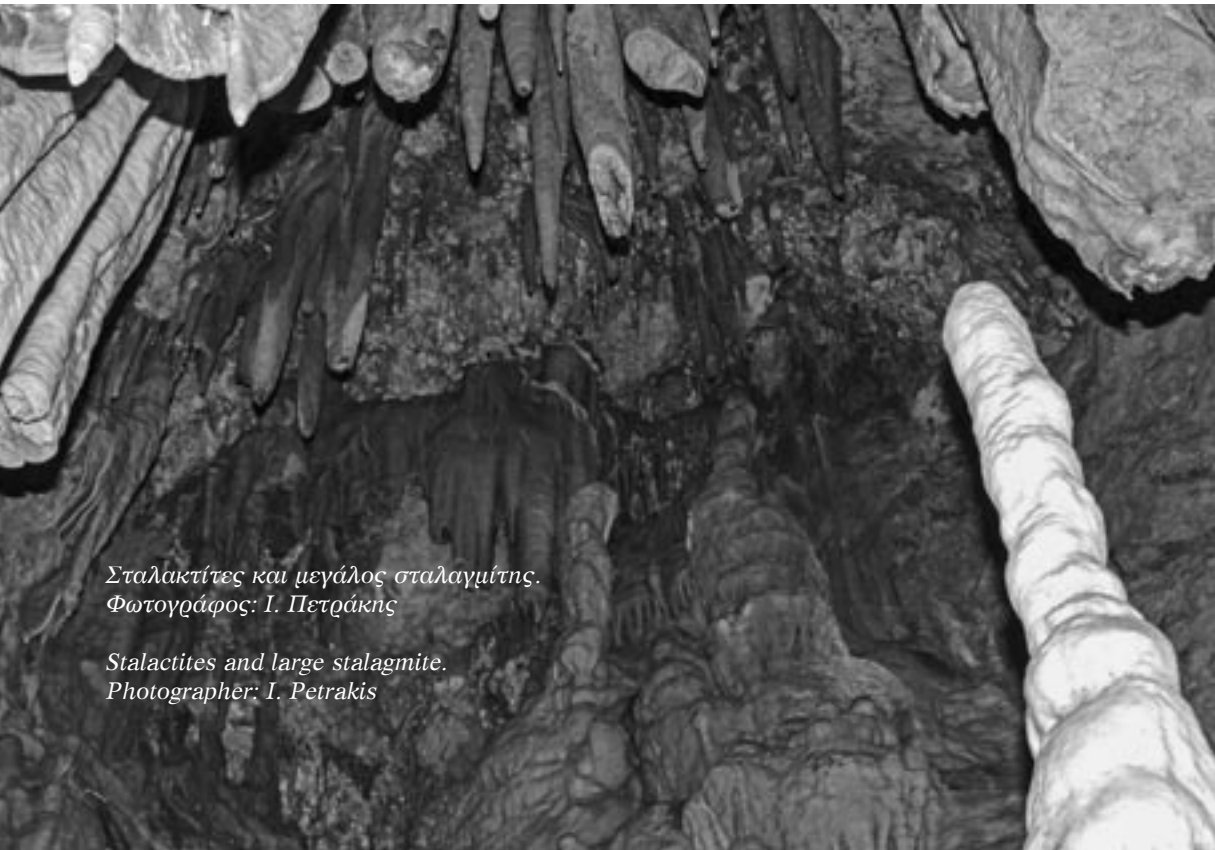
ΧΕΡΣΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΙΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ (ΝΗΣΙ ΣΧΙΖΑ & ΣΠΗΛΑΙΟ ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ)

Η Σχίζα είναι το μεγαλύτερο νησί των Μεσσηνιακών Οινουσσών με έκταση 12,3 τ.χιλ. και είναι ενταγμένη στο δίκτυο NATURA 2000. Τμήμα της ανατολικής ακτής έχει κηρυχτεί ως ενάλιος αρχαιολογικός χώρος, μετά τον εντοπισμό πέντε ναυαγίων, που χρονολογούνται από την Ελληνιστική έως τη Βυζαντινή περίοδο.

Σε απόσταση 100 μ. από τη θάλασσα υπάρχει το σπήλαιο «Μαύρη τρύπα» με σπάνιους και εντυπωσιακούς σταλακτίτες και σταλαγμίτες. Ο Σουηδός αρχαιολόγος Νάταν Βαλμίν (Natan valmin) επισκέφτηκε το σπήλαιο το 1961 και διαπίστωσε τη σημαντική σπηλαιολογική και αρχαιολογική αξία του. Υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι στη σπηλιά αυτή υπήρξε η πρώτη ανθρωπίνη κατοίκηση από την Πρωτοελλαδική περίοδο (3200-2650 π.Χ.).

Η Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας & Σπηλαιολογίας και η Ελληνική Σπηλαιολογική Εταιρεία έχουν πραγματοποιήσει ενδεικτικές έρευνες και έχει διαπιστωθεί η ανάγκη για συστηματική εξερεύνηση και αποτύπωση των αιθουσών του σπηλαίου.

Ο ΣΦΚΜ έχει αναλάβει πρωτοβουλία για τη συστηματική εξερεύνηση και ανάδειξη του σπηλαίου, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη. Το τμήμα της ακτής κηρύχτηκε ως ενάλιος αρχαιολογικός χώρος το 1996 (ΦΕΚ 269/β/23-4-1996) και το σπήλαιο προστατεύεται αυτοδίκαια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4858/2021.

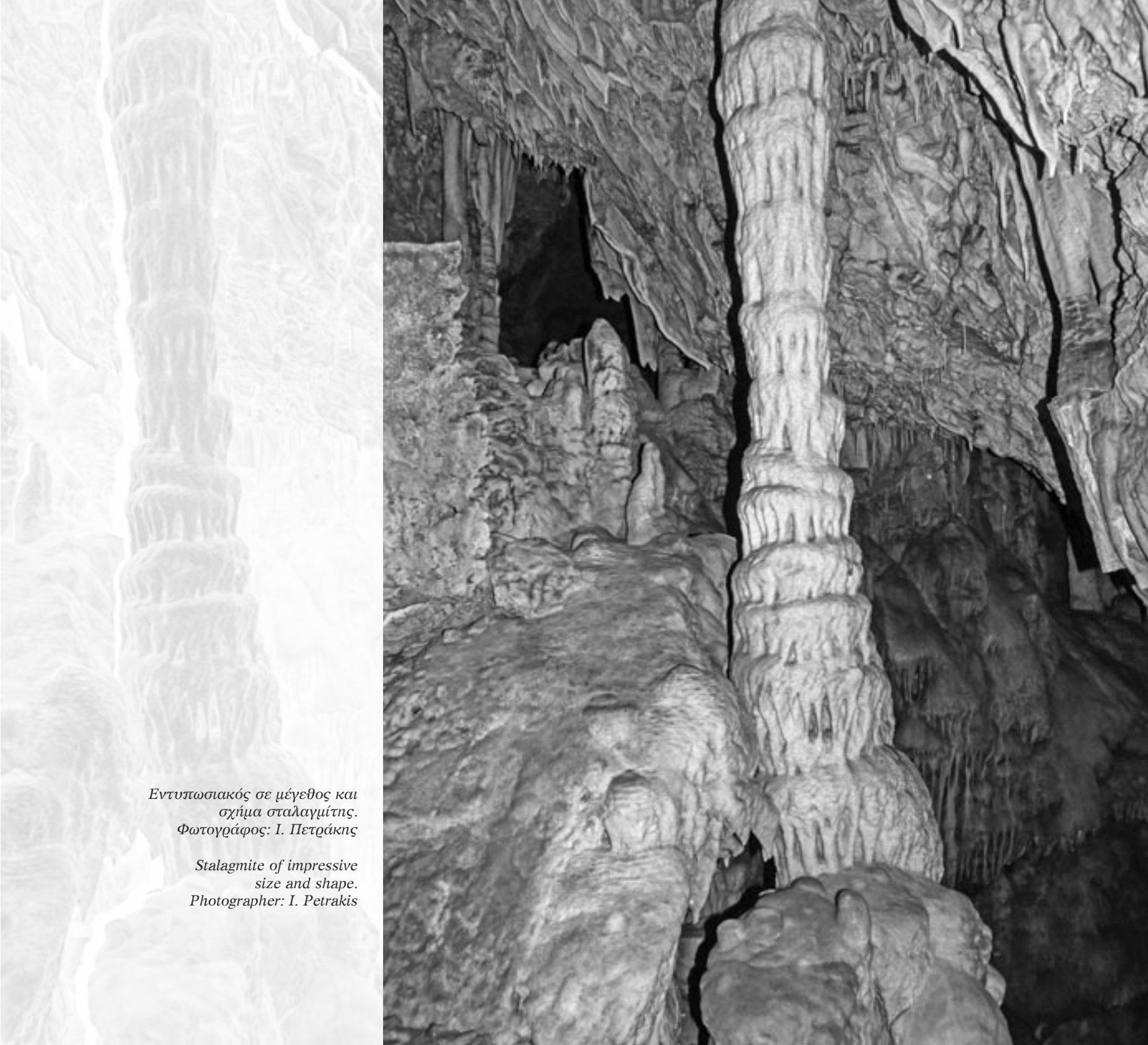
Σταλακτίτες και μεγάλος σταλαγμίτης.
Φωτογράφος: Ι. Πετράκης

Stalactites and large stalagmite.
Photographer: I. Petrakis

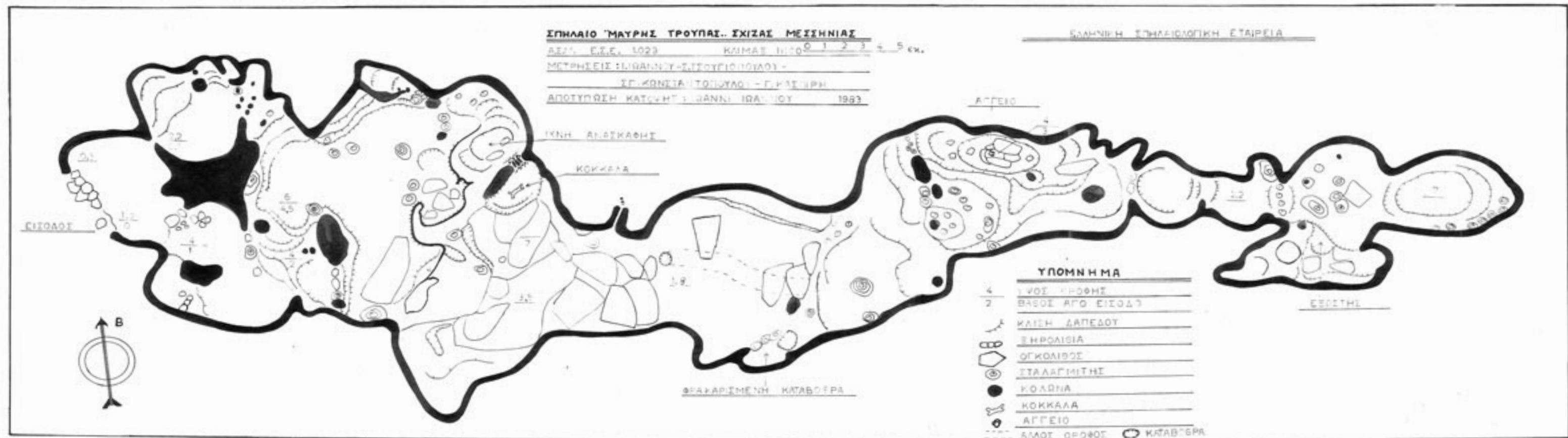
Τα όρια της περιοχής του ενάλιου
αρχαιολογικού χώρου.
ΠΗΓΗ: ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ
ΚΗΡΥΓΜΕΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ
ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

The limits of the area of the seaside
archaeological site.
SOURCE: PERMANENT LIST OF
DESIGNATED ARCHAEOLOGICAL SITES
AND MONUMENTS OF GREECE

Εντυπωσιακός σε μέγεθος και
σχήμα σταλαγμίτης.
Φωτογράφος: Ι. Πετράκης

Stalagmite of impressive
size and shape.
Photographer: I. Petrakis

BOTH LAND AND SEASIDE ARCHAEOLOGICAL SITE ON THE ISLAND OF SCHIZA AND THE MAVRI TRYPA (BLACK HOLE) CAVE

Schiza is the largest island of the Messinian Oinousses with an area of 12.3 square. km and is included in the NATURA 2000 network. Part of the east coast has been declared a seaside archaeological site, after the discovery of five shipwrecks dating from the Hellenistic to the Byzantine period.

At a distance of 100 m from the sea there is a cave named "Mavri Trypa" (Black Hole) with rare and impressive stalactites and stalagmites. Swedish archaeologist Natan Valmin visited the cave in 1961 and found its significant cave and archaeological value. There is strong evidence that the first human habitation of this cave dates back to the Early Helladic period (3200-2650 BC).

Κάτοψη του σπηλαίου (1961).

ΠΗΓΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Floor plan of the cave (1961).

SOURCE: HELLENIC SPELEOLOGICAL SOCIETY

The Ephorate of Palaeoanthropology & Speleology and the Hellenic Speleological Society have carried out indicative surveys, establishing the need for systematic exploration and mapping of the cave rooms.

SFKM has taken the initiative for the systematic exploration and promotion of the cave, which is currently underway.

The part of the coast was declared a seaside archaeological site in 1996 (Government Gazette 269/b/23-4-1996) and the cave is automatically protected according to the provisions of Law 4858/2021.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο Ι.Ν. του Αγίου Νικολάου χαρακτηρίστηκε το 2005 ως μνημείο, διότι αποτελεί αξιόλογο δείγμα εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής. Θεμελιώθηκε το 1833 και ολοκληρώθηκε το 1839. Το καμπαναριό κατασκευάστηκε το 1912.

Στο προαύλιο του ναού έχει ενταφιαστεί ο ιερέας Δημ. Γρίβας, αγωνιστής του 1821 και στενός συνεργάτης του εθνομάρτυρα επισκόπου Μεθώνης Γρηγορίου.

Κηρύχτηκε ως διατηρητέο μνημείο το 2005 (ΦΕΚ 591/Β/4-5-2005).

HOLY CHURCH OF AGIOS NIKOLAOS

The Holy Church of Agios Nikolaos was characterized in 2005 as a monument, as it is a remarkable example of ecclesiastical architecture. It was founded in 1833 and completed in 1839. The bell tower was constructed in 1912.

The courtyard of the church is the burial site of priest Dim. Grivas. He was a fighter of 1821 and close associate of the national martyr bishop of Methoni Gregorios.

In 2005, it was declared a preserved monument (Government Gazette 591/B/4-5-2005).

*Εξωτερική όψη του ναού.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*Exterior view of the church.
Photographer: Men. Meletzis*

*Ο τάφος του αγωνιστή του 1821 ιερέα Δημ. Γρίβα.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος*

*The tomb of the fighter of 1821 priest Dim. Grivas.
Photographer: Ant. Tsirigos*

*Το προαύλιο του ναού και το καμπαναριό.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος*

*The courtyard of the church and the bell tower.
Photographer: Ant. Tsirigos*

ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΥΓΓΡΟΥ

Το σχολικό κτίριο βρίσκεται στην πλατεία Συγγρού και αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της αρχιτεκτονικής σχολείων του τύπου «Καλλία» (ή «Σχολείου Συγγρού») και έχει ιστορική σημασία για τους κατοίκους της περιοχής, ενώ προσφέρεται λειτουργικά για την αξιοποίησή του ως πολιτιστικό κέντρο.

Είναι η μικρότερη παραλλαγή αυτού του τύπου σχολικών κτιρίων –μονοτάξιο– και κτίστηκε το 1901. Λειτουργούσε ως σχολείο ή γυμνάσιο έως το 1963-64. Μετά στεγάστηκε στο κτίριο η Ενοριακή Βιβλιοθήκη Μεθώνης και εν συνεχεία έως το 1998-99 το νηπιαγωγείο.

Το σχολείο αναστηλώθηκε (ΕΣΠΑ 2014-2020) και εκτιμάται ότι θα παραδοθεί σε χρήση εντός του 2023. Κηρύχτηκε ως διατηρητέο μνημείο το 2005 (ΦΕΚ 128/Β/3-2-2005).

Η είσοδος του προαύλιου χώρου.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος

The entrance of the courtyard.
Photographer: Ant. Tsirigos

NEOCLASSICAL SCHOOL OF SYNGROS

The school building is located in Syngrou Square and is a typical example of the architecture of schools of the "Kallia" type (or "School of Syngros") and is of historical significance to the residents of the area, while it could also be used as a cultural centre.

This is the smallest variation of this type of school building – single-class – and was built in 1901. It used to operate as a school or gymnasium until 1963-64. Afterwards, the building housed the Parish Library of Methoni and after that a kindergarten until 1998-99.

The school has been restored (NSRF 2014-2020) and is estimated to be available for use by the end of 2023.

It was declared a preserved monument in 2005 (Government Gazette 128/B/3-2-2005).

Η πρόσοψη του αναστηλωμένου κτιρίου.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος

The front of the restored building.
Photographer: Ant. Tsirigos

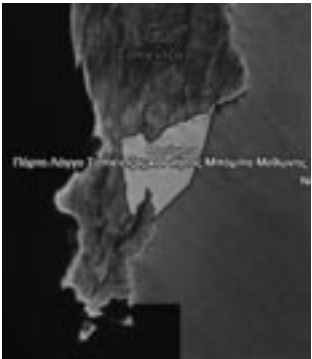
ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΣΑΠΙΕΝΤΖΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΙΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΠΟΡΤΟ ΛΟΓΓΟ

Ο φάρος της Σαπιέντζας, σχεδιασμένος από Άγγλους τεχνικούς, είναι ένα οκταγωνικό κτίσμα έξοχης αρχιτεκτονικής με συνολικό ύψος 18 μέτρων. Η φω-
ταιρία του φάρου (1885) έκανε μεγάλη εντύπωση στους κατοίκους των χωριών,
τα οποία βρίσκονται στα υψώματα ανατολικά της Μεθώνης, απ’ όπου ο φάρος
είναι ορατός. Εβδομήντα πέντε (75) εσωτερικά πέτρινα σκαλοπάτια οδηγούν
στην κορυφή του φάρου, όπου βρίσκονται τα κάτοπτρα και το μικρό πέτρινο
μπαλκόνι. Η θέα από το νοτιότερο αυτό σημείο του Ιονίου είναι εκπληκτική.

Ως το 1989 τα κάτοπτρα του φάρου φωτίζονταν με λάμπες αμιάντου και το
φως του φαινόταν από μεγάλη απόσταση, που έφτανε και τα 40 μίλια. Μετά
το 1989 ο μηχανισμός του φάρου έγινε αυτόματος, χρησιμοποιώντας ενέργεια
από τις ηλιακές κυψέλες, και η ακτίνα του περιορίστηκε στα 27 μίλια.

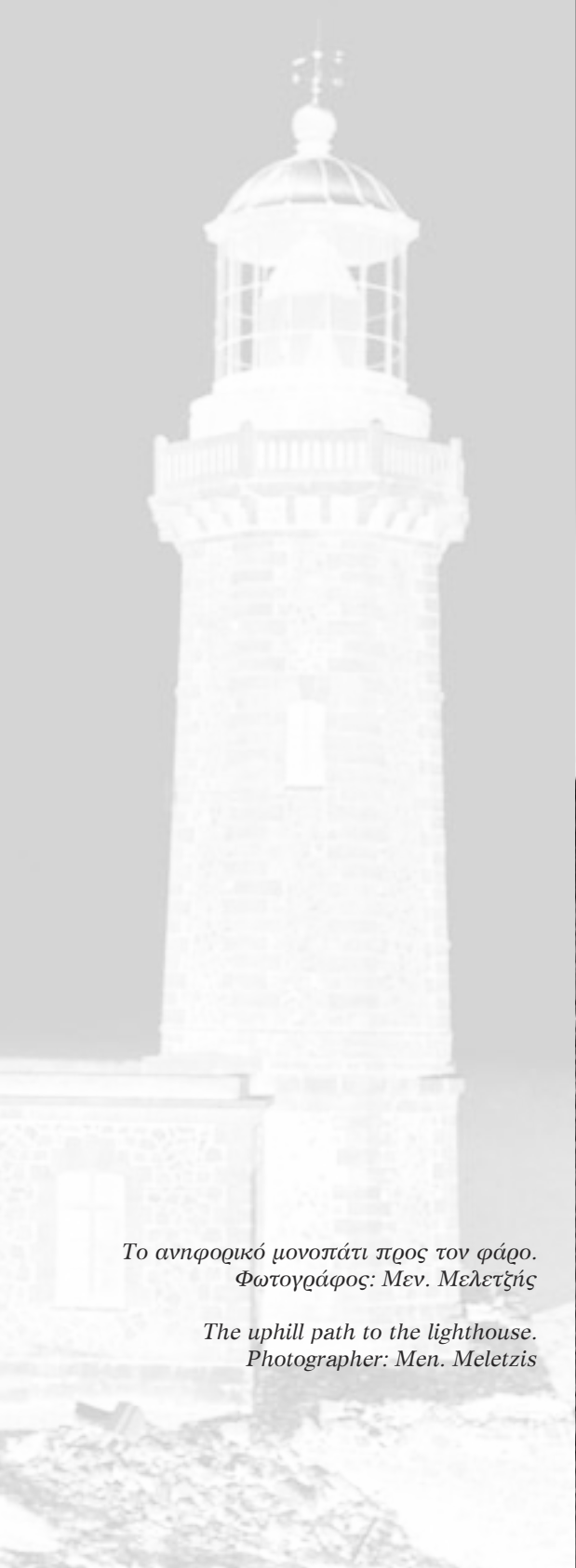
Ο θαλάσσιος χώρος του Πόρτο Λόγγο αποτελούσε το μοναδικό, επί αιώνες,
προστατευτικό αγκυροβόλιο της μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Μεσογείου
ναυσιπλοΐας.

Ο φάρος κηρύχτηκε διατηρητέο νεότερο μνημείο το 2022 και το 1999 η θα-
λάσσια περιοχή του Πόρτο Λόγγο κηρύχτηκε ως ενάλιος αρχαιολογικός χώρος
(ΦΕΚ 240/Β/12-4-2022 και ΦΕΚ 711/Β/19-5-1999 αντίστοιχα).

Τα όρια της περιοχής του ενάλιου αρ-
χαιολογικού χώρου του Πόρτο Λόγγο.
ΠΗΓΗ: ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ
ΚΗΡΥΓΜΕΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ
ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

The limits of the area of the seaside
archaeological site of Porto Logo.
SOURCE: PERMANENT LIST OF
DESIGNATED ARCHAEOLOGICAL
SITES AND MONUMENTS OF GREECE

Το ανηφορικό μονοπάτι προς τον φάρο.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής

The uphill path to the lighthouse.
Photographer: Men. Meletzis

LIGHTHOUSE OF SAPIENTZA AND SEASIDE ARCHAEOLOGICAL SITE OF PORTO LOGGO

The lighthouse of Sapientza, designed by English technicians, is an octagonal building of exceptional architecture with a total height of 18 m. The illumination of the lighthouse (1885) made a great impression on the inhabitants of the villages, which are perched on the hills east of Methoni, from where the lighthouse is visible. Seventy-five (75) indoor stone steps lead to the top of the lighthouse, where the mirrors and the small stone balcony are located. The view from this southernmost tip of the Ionian Sea is breathtaking.

Until 1989, the mirrors of the lighthouse were illuminated using asbestos lamps and its light could be seen from a long distance, reaching up to 40 miles. After 1989, the lighthouse mechanism became automatic, using energy from solar cells, and its radius was limited to 27 miles.

The sea area of Porto Loggo had been the only protective anchorage between the Eastern and Western Mediterranean seaway for centuries.

The lighthouse was declared a modern preserved monument in 2022 and in 1999 the sea area of Porto Loggo was declared a seaside archaeological site (Government Gazette 240/B/12-4-2022 and Government Gazette 711/B/19-5-1999 respectively).

*Η καθηλωτική θέα από το
μπαλκόνι του φάρου.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The breathtaking view from the
balcony of the lighthouse.
Photographer: Men. Meletzis*

*Ο φάρος το 1962.
Φωτογράφος: άγνωστος*

*The lighthouse in 1962.
Photographer: unknown*

ΜΕΣΟΕΛΛΑΔΙΚΟΣ ΒΩΜΟΣ ΣΤΟ ΝΗΣΑΚΟΥΛΙ

Το Νησακούλι, το μικρό νησάκι στην είσοδο του όρμου της Μεθώνης, κατά τη Μέση Ελλαδική περίοδο ήταν η απόληξη της απέναντι ακτής. Το 1967 εντοπίστηκαν από ιδιώτη θραύσματα ταφικού πίθου και παραδόθηκαν στο μουσείο της χώρας.

Τον Οκτώβριο του 1968 διενεργήθηκε στο νησάκι αρχαιολογική ανασκαφή από τον αρχαιολόγο Άγγελο Χωρέμη, σε έκταση 171 τ.μ.

Εντοπίστηκε βωμός Μ.Ε. περιόδου (κατά τον ανασκαφέα ο πρώτος αυτής της περιόδου στον ελλαδικό χώρο), κτίριο άγνωστης χρήσης, ταφικός πίθος, λεκάνη, κύπελο, οστά και όστρακα.

Σήμερα ο χώρος της ανασκαφής έχει καλυφθεί από αυτοφυή βλάστηση.

Ο χώρος δεν έχει κηρυχθεί ως αρχαιολογικός, αλλά προστατεύεται αυτοδίκαια από τις διατάξεις του Ν. 4858/2021.

MIDDLE HELLADIC ALTAR ON NISAKOULI

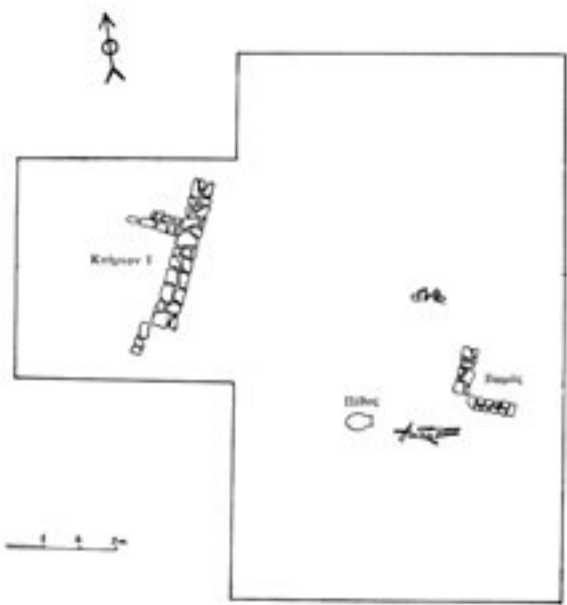
Nisakouli, the small island at the entrance of the Methoni bay, during the Middle Helladic period was the edge of the coast opposite. In 1967, fragments of a burial pithos were found by a private individual and handed over to the country's museum.

In October 1968, an archaeological excavation was carried out on the islet by archaeologist Angelos Choremis, in an area of 171 square metres.

An altar of the Middle Helladic period (according to the excavator, the first of this period in Greece), a building of unknown use, a burial pithos, a basin, a cup, bones and shells were found.

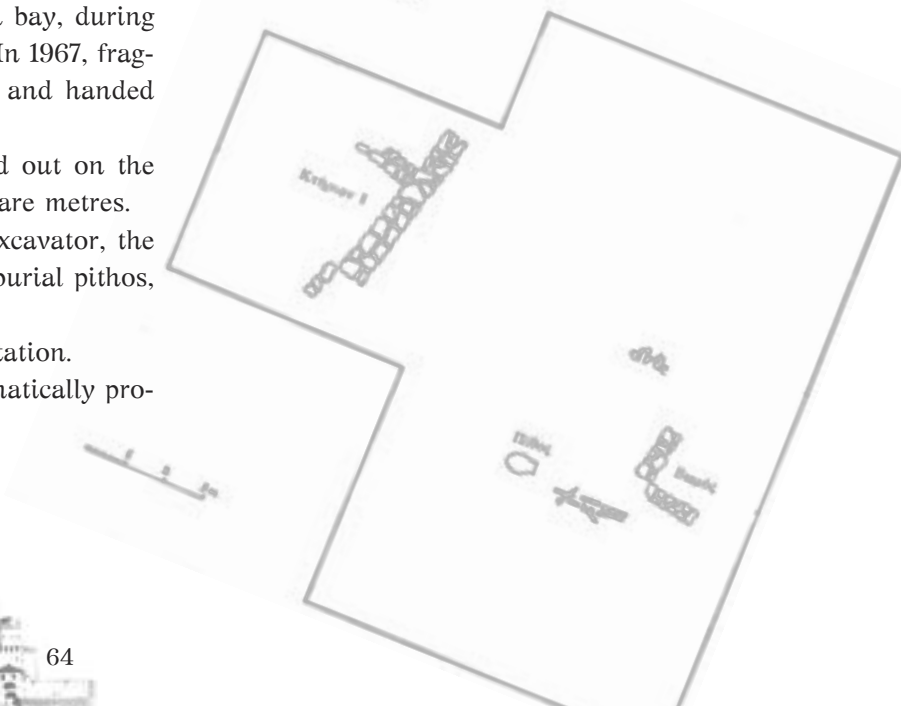
Today, the excavation site has been covered by native vegetation.

The site has not been declared archaeological, but is automatically protected by the provisions of Law 4858/2021.

Σχέδιο του χώρου της ανασκαφής.
ΠΗΓΗ: Αρχαιολογικά Ανάλεκτα εξ Αθηνών (1969)

Plan of the excavation site.
SOURCE: Archaeological Analects of Athens (1969)

Ο βωμός μετά τον καθαρισμό του.
ΠΗΓΗ: Αρχαιολογικά
Ανάλεκτα εξ Αθηνών (1969)

The altar after its cleaning.
SOURCE: Archaeological
Analects of Athens (1969)

Το Νησακούλι στην είσοδο του
όρμου της Μεθώνης.
Φωτογράφος: Αντ. Τσιρίγος

Nisakouli at the entrance
of the bay of Methoni.
Photographer: Ant. Tsirigos

ΣΑΠΙΕΝΤΖΑ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Περίπου στο κέντρο του νησιού υπάρχει ένα σπάνιο δάσος αείφυλλων και πλατύφυλλων δέντρων, το οποίο αποτελείται από θαμνώδη μεσογειακά φυτά (κουμαριές και σχίνα). Στη Σαπιέντζα τα συναντάμε σε δενδρώδη μορφή σε ύψος 8-10 μέτρων και η συνολική του έκταση είναι 24 εκτάρια (240 στρέμματα). Αποτελεί κατάλοιπο τυπικού μεσογειακού δάσους και έχει μεγάλη επιστημονική αξία για τη μελέτη της ιστορικής εξέλιξης της μεσογειακής βλάστησης.

Η Σπαρτόλακκα είναι ένα πλάτωμα μέσα στο δάσος με ιδιόμορφο πορτοκαλοκίτρινο πέτρωμα και αποτελεί μοναδικό χώρο απόθεσης στρωμάτων γύρεως για χιλιάδες χρόνια και πηγή πληροφοριών των επιστημόνων για την ηλικία του δάσους και της περιοχής. Σχετικό ερευνητικό πρόγραμμα του πανεπιστημίου Πελοποννήσου βρίσκεται σε εξέλιξη.

Το δάσος κηρύχτηκε ως μνημείο της φύσης το 1986 (Φ.Ε.Κ. 656/Β/1-10-1986).

*Λεπτομέρεια του δάσους.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*Detail of the forest.
Photographer: Men. Meletzis*

*Γενική άποψη του δάσους και η Σπαρτόλακκα.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*General view of the forest and Spartolakka.
Photographer: Men. Meletzis*

*Η Σπαρτόλακκα.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*Spartolakka.
Photographer: Men. Meletzis*

SAPIENTZA MONUMENT OF NATURE

Near the centre of the island there is a rare woodland of evergreen and broadleaf trees, consisting of normally shrubby Mediterranean plants (arbutus and lentisk). In Sapienza they grow to become trees, reaching a height of 8-10 meters; the total area of the woodland is 24 hectares. It is a remnant of a typical Mediterranean forest and has great scientific value for the study of the historical evolution of Mediterranean vegetation.

Spartolakka is a clearing in the woodland with a peculiar orange-yellow coloured rock and has been a unique place of pollen layers for thousands of years and a source of information for scientists about the age of both the forest and the area. A relevant research project by the University of Peloponnese is in progress.

The forest was declared a monument of nature in 1986 (Government Gazette. 656/B/1-10-1986).

*Η παραλία «Άμμος» απέναντι από το κάστρο
και πεζοπόροι που κατευθύνονται προς αυτή.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*"Ammos" beach opposite the castle.
Hiking to "Ammos". Photographer: Men. Meletzis*

ΠΑΛΙΟΙ ΑΗΛΙΑΔΕΣ

Στην περιοχή Κοκκινιά, της ανατολικής ακτής του όρμου της Μεθώνης, υπήρχε ο μικρός μονόχωρος ναός του προφήτη Ηλία, χρονολογούμενος την παλαιοχριστιανική περίοδο (6ος-7ος αιώνας). Πολύ κοντά βρισκόταν και η πηγή (βρυσούλες) η οποία τροφοδοτούσε το δίκτυο ύδρευσης της Μεθώ- νης.

Η συνεχής διάβρωση της ανατολικής ακτής, σε συνδυασμό με το σαθρό έδαφος της περιοχής, είχε ως τελική κατάληξη την κατακρήμνισή του στη θάλασσα. Ερείπια του ναού υπήρχαν μέχρι τις αρχές του 1980.

Την περίοδο 1879-1890, όταν ήταν πλέον προφανής η επικείμενη κατάρ- ρευσή του, κτίστηκε νέος ομώνυμος στη σημερινή του θέση.

Η περιοχή δεν έχει κηρυχθεί ως αρχαιολογικός χώρος, αλλά προστα- τεύεται αυτοδίκαια από τις διατάξεις του Ν. 4858/2021.

OLD AELIADES

In the area of Kokkinia, on the east coast of the Methoni bay, the small single-aisled church of Prophet Ilias was located, dating back to the early period of Christianity in late antiquity (6th-7th century). Close by was the spring (vrysoules) which supplied the water network of Methoni.

The continuous erosion of the east coast, combined with the loose soil of the area, resulted in its precipitation into the sea. Ruins of the church survived into the early 1980s.

In 1879-1890, when it became apparent that its collapse was imminent, a new building under the same name was built in its current location.

The area has not been declared an archaeological site, but is automati- cally protected by the provisions of Law 4858/2021.

Τμήμα του ψηφιδωτού δαπέδου, αρχαιολογικό μουσείο Καλαμάτας. ΠΗΓΗ: Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας

Part of the mosaic floor, archaeological museum of Kalamata. SOURCE: Ephorate of Antiquities of Messinia

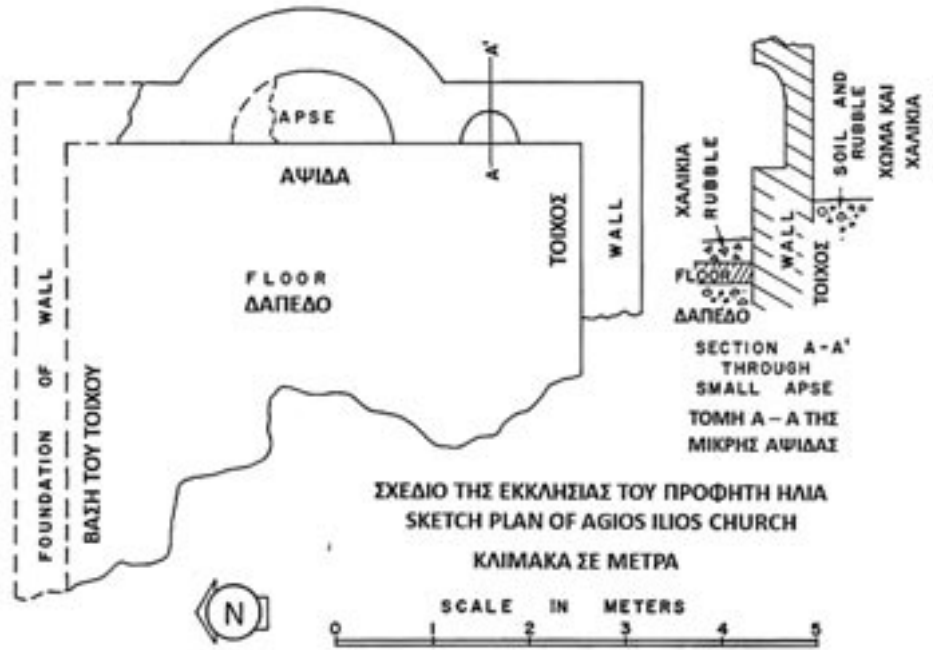
Τμήμα του ψηφιδωτού δαπέδου στην ακτή μετά την κατακρήμνιση του ναού (αρχές 10ετίας 1970). ΠΗΓΗ: Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας

Part of the mosaic floor at the sea shore following the collapse of the church (early 1970's). SOURCE: Ephorate of Antiquities of Messinia

Κάτοψη τμήματος του ναού του προ- φήτη Ηλία στις Λάμπες. ΠΗΓΗ: Ch. Higgins, Possible Disappearance of Mycenaean Coastal Settlements Messenian Peninsula, AJA/70/1 (1966), 26-28, picture 4.

Floor plan of part of the church of Prophet Ilias at Lampes. SOURCE: Ch. Higgins, Possible Disappearance of Mycenaean Coastal Settlements Messenian Peninsula, AJA/70/1 (1966), 26-28, picture 4.

ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Το 1996, κατά τη διάρκεια εκσκαφής σε οικοπέδο εντός της πόλης, εντοπίστηκαν αρχαιολογικά ευρήματα και ο χώρος απαλλοτριώθηκε. Το 1997 πραγματοποιήθηκε αρχαιολογική έρευνα και ήλθαν στο φως μέρος τρίκλιτης κοιμητηριακής παλαιοχριστιανικής βασιλικής με μεγάλη ημικυκλική αιρίδα και πολλοί τάφοι, μερικοί κτισμένοι κιβωτιόσχημοι, με πλίνθινο δάπεδο της αρχικής περιόδου και άλλοι μεταγενέστεροι.

Πρόκειται για το τρίτο μνημείο πρωτοβυζαντινής εποχής, το οποίο φαίνεται ότι εκτείνεται και στα διπλανά κτισμένα οικοπέδα, και χρονολογείται τον 6ο-7ο αιώνα.

Συνυπολογίζοντας τα μνημεία του Αγ. Ονουφρίου (M4) και του ναού του προφήτη Ηλία (M20), καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι εκείνη την εποχή υπήρχε στην περιοχή οργανωμένη και πολυπληθής χριστιανική κοινότητα.

Ο χώρος δεν έχει κηρυχθεί ως αρχαιολογικός, αλλά προστατεύεται αυτοδίκαια από τις διατάξεις.

*Ο χώρος της ανασκαφής, σε πρώτο πλάνο η αρχαιολογική πινακίδα και στο βάθος διακρίνεται το Καποδιστριακό Σχολείο.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The excavation site, the archaeological plaque in the foreground and the Kapodistrian School in the background.
Photographer: Men. Meletzis*

EARLY CHRISTIAN CEMETERY INSIDE THE SETTLEMENT

In 1996, during the excavation of a plot of land within the city, archaeological finds were identified and the site was expropriated. In 1997, archaeological research was carried out and part of a three-aisled early Christian basilica with a large semi-circular arch and numerous graves came to light, some of them cist-graves, with a brick floor of the original period and others of later periods.

This is the third monument of the Early Byzantine period, which seems to extend to the adjacent built plots, and dates back to the 6th-7th century.

Taking into account the monuments of Agios Onoufrios (M4) and the church of Prophet Ilias (M20), we conclude that at that time there was an organised and populous Christian community in the area.

The site has not been declared archaeological, but is automatically protected by the provisions of Law 4858/2021.

*Η αρχαιολογική πινακίδα με πληροφορίες για τον αρχαιολογικό χώρο.
Φωτογράφος: Μεν. Μελετζής*

*The archaeological sign with information about the archaeological site.
Photographer: Men. Meletzis*